

Mál nr. 140/2019

M og
V vegna frjálsrar ábyrgðartryggingar AÁgreiningur um bótaskyldu.**Gögn.**

Málskot, dags. 09.04.2019 ásamt fylgigögnum.

Bréf V, váttryggingafélags, dags. 03.05.2019.

Málsatvik.

Í málskotinu kemur fram að M hafi ekið bifreið sinni (B) 19. ágúst 2018 frá Kirkjubæjarklaustri til Reykjavíkur og hafi fyrir austan Vík í Mýrdal mætt Man vöruflutningabíl sem hafi ausið yfir bifreiðina miklu steinkasti sem hafi valdið tveimur sprungum í framrúðu og lakkskemmdum á vinstri hlið bílsins. Einnig kemur fram að Vegagerðin hafi tjáð M að ábyrgð vegna mistaka við blöndun á efni sem notað var til vegagerðar austan Víkur lægi hjá V, váttryggingafélagi efnissala. M telur bótaskyldu vera fyrir hendi hjá V vegna steinloss í slitlaginu. Með málskotinu fylgdu myndir af skemmdum á bifreiðinni. Þá kemur fram að engin sjónarmið styðji aðra niðurstöðu en þá að vegarhlutinn þar sem tjónið átti sér stað hafi verið afmarkað og haldið galla. M hafi tilkynnt tjónið 30. ágúst 2018 þegar hún vissi hvert hún átti að kvarta.

Í bréfi V kemur fram að ábyrgðartrygging A taki til skaðabótaábyrgðar sem falli á váttryggðan vegna tjóns á mönnum eða munum af völdum hættulegra eiginleika vöru sem váttryggður selur eða lætur á annan hátt af hendi. Það sé almenn regla í skaðabótarétti að þeim, sem hefur uppi skaðabótakröfu, beri að sýna fram á tjón sitt og orsakatengsl við hið skaðabótaskylda atvik og afstaða félagsins sé sú að M hafi ekki tekist sú sönnun. Í fyrsta lagi hafi M ekki sýnt fram á að hann hafi í reynd ekið um vegarkaflann sem um ræðir heldur sé um einhliða frásögn M að ræða. Engin gögn liggi fyrir sem styðji þá frásögn. Í öðru lagi telur V M ekki hafa sýnt fram á að tjónið á B hafi átt sér stað 19. ágúst 2018. Ákomur á rúðum og öðrum hlutum bifreiða sem rekja megi til steinkasts á þjóðvegum landsins sé afar algengt og ekki liggi fyrir nein gögn um ástand bifreiðarinnar fyrir hið meinta tjónsatvik. Í þriðja lagi sé ómögulegt að staðhæfa að steinkast frá vörubifreiðinni hefði ekki átt sér stað ef malbikið hefði verið rétt blandað, m.ö.o. sé alfarið ósannað að orsakatengsl séu á milli ágallans á malbikinu og steinkastsins. Í fjórða lagi sé það afstaða félagsins að ekki sé unnt að líta svo á að tjónið á B megi rekja til ágallans á malbikinu. M staðhæfi að ógætilegur akstur annarrar bifreiðar hafi orðið þess valdandi að steinar köstuðust í framrúðu og lakk B. Hafi vörubifreiðinni verið ekið ógætilega sé ljóst að sá akstur var í andstöðu við tilmæli á vettvangi. Tengslin milli ágallans og tjónsins séu svo óskýr og langsótt að ekki sé unnt að leggja til grundvallar að skaðabótaábyrgð sé fyrir hendi.

Álit.

Því hefur ekki verið mótmælt að það hafi verið mistök við blöndun á efni við vegagerð austan Víkur í Mýrdal sem hafi valdið steinlosi í slitlaginu. Engin gögn liggja fyrir í málinu um að Man vörubifreið hafi ausið grjóti yfir bifreiðina B þegar hún ók vegarkaflann og er því ekki hægt að ganga út frá þeirri atburðarrás. Þá liggur engin sönnun fyrir í málinu að orsakatengsl séu á milli þess að steinlos hafi verið í slitlaginu og þess að bifreiðin hafi orðið fyrir steinkasti. Þar sem hvorki er unnt að staðhæfa að steinkastið hafi komið frá annarri bifreið né að tjónið á bifreiðinni sé af völdum slitlagsins er V ekki bótaskyld gagnvart M.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum fyrir tjón á bifreiðinni B úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 13. júní 2019.

Sóley Ragnarsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinson, lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.